

دور دست‌ها

نام خودتان را به ماه بفرستید

بدیهی است من و شما که برای مسافرت به فلان شهر یا استان کشورمان هزارچور مشکل داریم، زور خودمان و جیبمان قطعه‌به‌سفر فضایی نمی‌رسد چه برسد به اینکه آرزو کنیم روزی پایمان به کره ماه برسد. البته می‌توانیم کاری کنیم که اگر پایمان به ماه نرسید، ناممان به ماه برسد! شوخی نمی‌کنیم... قرار هم نیست یک فضانورد پیدا بشود

و در راه رضای خدا اسم ما را روی ماه به یادگاری بنویسد.

برای مأموریت فضایی «آرتمیس ۲» که آوریل ۲۰۲۶ انجام می‌شود چهار فضانورد در سفری ۱۰ روزه به ماه می‌روند. «ناسا» اعلام و از مردم دعوت کرده‌است تا نام خودشان را به ماه بفرستند!

در این طرح نمادین، نام‌ها روی یک کارت حافظه SD ذخیره می‌شود و پیش از پرتاب داخل فضاپیمای «اوریون» قرار می‌گیرد. شرکت‌کنندگان در این طرح پس از ثبت‌نام، یک «کارت پرواز» دیجیتال دریافت می‌کنند که نشان می‌دهد نام آن‌ها همراه این مأموریت خواهد بود.

گویا فرایند نام‌نویسی هم بسیار ساده و شامل این مراحل است: «بازدید از صفحه اختصاصی ناسا، وارد کردن نام و نام خانوادگی کامل و بعد هم انتخاب یک پین چهاررقمی به عنوان رمز». این پین قابل بازیابی نیست، بنابراین باید در جای امن نگهداری شود. نام‌نویسی این طرح تا ۲۱ ژانویه ۲۰۲۶ باز خواهد بود و ناسا امیدوار است میلیون‌ها نفر از سراسر جهان در این تجربه مشارکت کنند.

در دهه‌های گذشته، کاوش ماه عمدتاً به مأموریت‌های رباتیک سپرده شده بود. اکنون برنامه آرتمیس قصد دارد بار دیگر انسان را به سطح ماه بازگرداند. مأموریت آرتمیس ۲ نخستین بازگشت فضانوردان به مدار ماه پس از پایان دوران آپولو خواهد بود.

این اقدام نمادین تازه، از ارسال نام‌ها تا کارت‌های دیجیتال، به امضای ارتباطی ناسا با مردم تبدیل شده و بسیاری را بار دیگر به رؤیای سفر به ماه پیوند می‌دهد. اگر علاقه‌متدید بروید، نام‌نویسی کنید و نامتان را به ماه بفرستید.

علم و زندگی

سامانه مصنوعی بینایی مار

شاید تعجب کنید، اما ما را با اندام‌های جفره‌ای خود حتی در تاریکی مطلق می‌توانند گرمای قربانیشان را ببینند. حالادانشمندان مؤسسه فناوری پکن از همین ایده الهام گرفته‌اند و سامانه‌ای ساخته‌اند که حسگرهای استاندارد CMOS را به دید حرارتی ۴K مادون قرمز مجهز می‌کند بدون اینکه از خنک‌کننده‌های غول‌پیکر و پرهزینه استفاده کند. آن‌ها با ایجاد لایه‌های چند ماده‌ای و یک ساختار نوزافشان، سیگنال‌های مادون قرمز را به فوتون‌های مرئی تبدیل کرده و نویز مزاحم را از سراه برداشتند. نتیجه، تصاویر واضح و کم‌هزینه‌ای شد که رانندگی خودکار، بازرسی صنعتی، تشخیص پزشکی و دید در شب را بدون محدودیت در حمل و نقل متحول می‌کند. این پیشرفت تازه، دید حرارتی مشابه توانایی مارها را به حسگرهای دوربین‌های روزمره می‌آورد و تصویربرداری مادون قرمز را به استفاده عمومی و کم‌هزینه نزدیک‌تر می‌کند.

عجایب

آیا «عافیت باشه» سلامتی می‌آورد؟

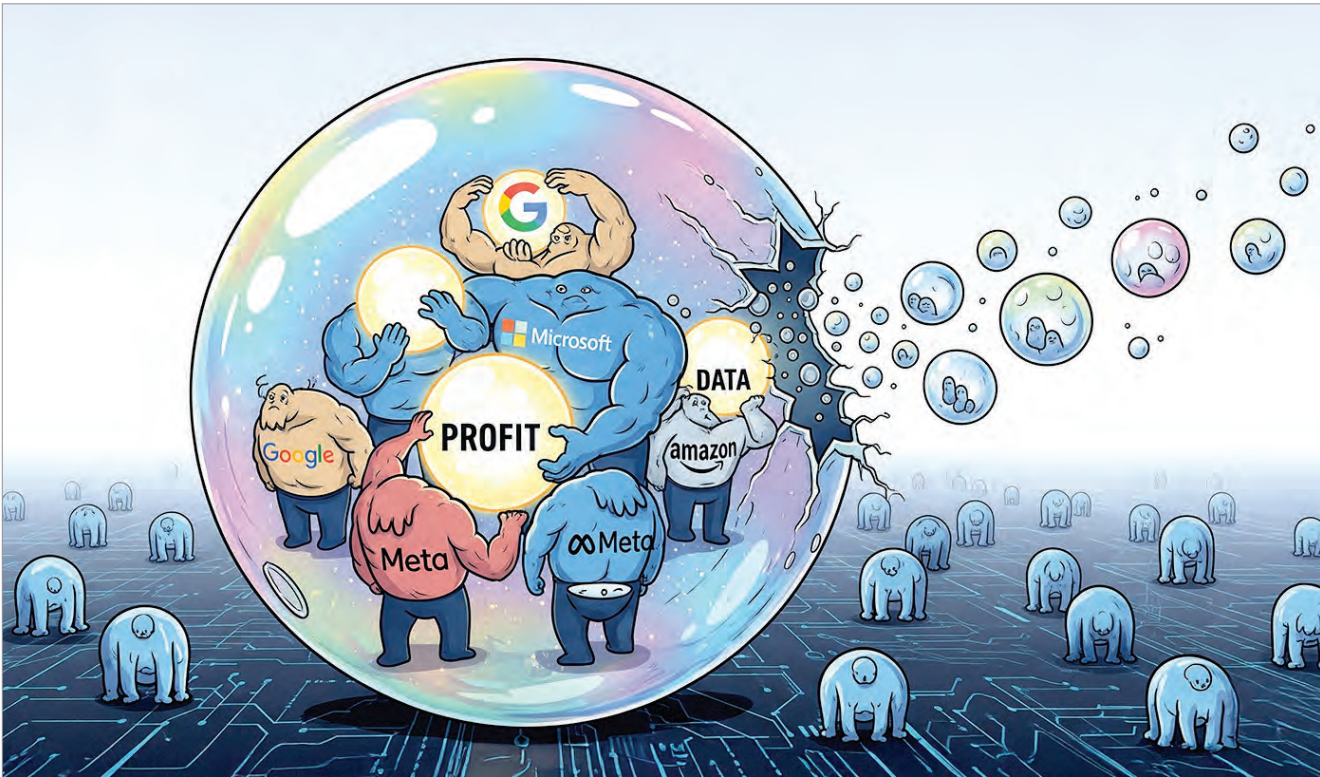
تصادفی انگشتر خاصی دستانمان است و در یک مصاحبه کاری قبول می‌شوم، مغز الگویاب ما بالافصله(واشنتابها) خطی ارتباطی بین انگشتر و موفقیت ترسیم می‌کندو خرافه متولد می‌شود:تلاشی غریزی برای نظم‌دادن به جهان پر آشوب وپر کردن جاهای خالی منطق با داستان‌های آرامش‌بخش. بسیاری از ما رفتارهایی را به‌صورت خودکار انجام می‌دهیم که هرگز به دلیل پشتشان فکر نکرده‌ایم، تخمین زده می‌شود حدود ۲۵درصد از مردم خود را خرافی می‌دانند، اما احتمالاً آمار واقعی بسیار بالاتر است. بیایید به ساده‌ترین و اکثش روزمره‌نگاه کنیم:گفتن عبارت «عافیت باشد» پس از عطسه کردن. چرا این واکنش مؤدبانه شکل گرفت؟ ریشه‌های این سنت به روم باستان و ترس‌های متافیزیکی آن‌ها بازمی‌گردد. رومی‌ها معتقد بودند در لحظه عطسه، روح انسان با شدت از بدن به بیرون پرتاب می‌شود! در همان کسری از ثانیه که بدن بدون محافظ و خالی می‌ماند، شیطان یا ارواح خبیث می‌توانستند روح سرگردان را بدزدند یا خودشان وارد کالبد خالی شوند. بنابراین، طلب برکت و دعا، تنها سپری بود که می‌توانست از روح جدا شده در لحظه آسیب‌پذیر محافظت کند. البته تئوری تاریخی دیگری نیز وجود دارد که به قرن ششم میلادی و اعتقاد به ارتباط عطسه با طاعون و مرگ و... برمی‌گردد.

خرافات همیشه محدود به بدن انسان نیستند و گاهی روی مهندسی و معماری شهرهای مدرن ما نیز اثر می‌گذارند. برای مثال در پنل دکمه‌های آسانسور بسیاری از آسمان‌خراش‌های نیویورک یا شیکاگو دکمه‌ای برای طبقه سیزدهم دیده نمی‌شود. حتی شرکت‌های هواپیمایی غول‌پیکری مانند لوفت‌هانزا و ایرفرانس نیز انگل بر دیفی ۱۳ را از هواپیماهای خود حذف می‌کنند تا مسافران مضطرب نشوند.

● صندوق پستی: ۵۷۷ - ۹۱۷۲۵	● صاحب امتیاز: مؤسسه فرهنگی قدس وابسته به آستان قدس رضوی
● دفتر تهران: بولوار کشاورز، بین کارگر و چمآزاده، شماره ۳۳۶	● مدیرعامل و مدیر مسئول: علی یعقوبی سردبیر: نسیم محسن اسدلی
● تلفن: ۶۶۹۳۷۵۵ (۰۲۱)	● آدرس دفتر مرکزی مشهد: بولوار سجاد، نبش سجاد ۱۱-۱۴ ۳۷۶۸۵ (۰۵۱)
● نمبر: (داخلی) ۲۲۶-۶۶۴۳۰۱۲۲ (۰۲۱)	● تلفن: ۳۷۶۸۵ (۰۵۱)
● پیامک: ۳۰۰۰۴۵۶۷	
● ارتباطات مردمی: ۳۷۶۱۰۰۸۶ (۰۵۱)	
● امور مشترکین: ۳۷۶۱۸-۴۴-۵ (۰۵۱)	

کارشناسان نگران ترکیدن حباب فناوری تازه نفس هستند

عاقبت جنون هوش مصنوعی

وقتی این حباب بترکد، اوضاع به‌شدت خراب می‌شود و آسیب آن فقط متوجه فعالان حوزه هوش مصنوعی نخواهد بود. این سقوط، سایر بخش‌های اقتصاد را هم با خود پایین خواهد کشید

خواهد ترکید... و سال ۲۰۰۰ بالاخره حباب ترکید و ریزش‌ها هم شروع شد. خیلی از شرکت‌های خرید آنلاین، به ویژه Pets.com، Boo.com و Webvan و همچنین چندین شرکت ارتباطی مانند Worldcom و... ورشکسته و تعطیل شدند. شرکت‌های بزرگ‌تر و قدرتمندتر دوام آوردند اما مثلاً «آمازون» و «سپسکو» بخش زیادی از ارزش بازار خود را از دست دادند.

نشانه‌ها

چند ماه و حتی یک سال می‌شود که حکایت امروز هوش مصنوعی خیلی‌ها را به یاد ماجرای حباب دات‌کام انداخته است. مسئله این است که دست برقضا شرایط امروز هوش مصنوعی و تعریف و تمجیدها از آن و بعد هم هجوم سرمایه‌ها به سمت این فناوری، بسیار شبیه به روزگار اینترنت در سال‌های آخر قرن بیستم و آغاز قرن ۲۱ است. در چند سال اخیر، بودجه هوش مصنوعی با حباب دات‌کام مقایسه درستی نیست، چراکه هوش مصنوعی قابلیت‌های بسیار بیشتری از فناوری‌های اولیه اینترنتی دارد و می‌تواند تحولات بنیادینی در صنایع مختلف ایجاد کند. آن‌ها برخی از شرکت‌های فعال در حوزه هوش مصنوعی را مثال می‌زنند که همین حالا توانسته‌اند مدل‌های کسب‌وکار موفقی را ایجاد کنند و درآمد زیادی هم بدست آورند. آن‌ها شرکت «انویدیا» را عامل بسیار موفق این صنعت معرفی می‌کنند.

خاطرات آلوده

آن‌ها توانستند، ما هم می‌توانیم

اشتوتگارت آلمان که مثل تهران خودمان در یک دره محصور شده و سال‌ها یکی از آلوده‌ترین شهرهای آلمان بود، نمونه دوم است. مطالعه دانشگاه اشتوتگارت در سال ۲۰۱۶ نشان داد دو کریدور اصلی باد که مسئول تهویه طبیعی شهر بودند، طی ۳۰ سال ساخت‌وساز بی‌ضابطه مسدود شده‌اند. از سال ۲۰۱۸، ساخت‌وساز بلندمرتبه در این مسیرها ممنوع و چند پروژه نیمه‌کاره نیز اصلاح شد. ایجاد فضاهای سبز خطی در مسیر باد نیز به تهویه کمک کرد و سه سال بعد، تعداد روزهای آلوده شهر از ۸۵روز به ۲۲روز کاهش یافت و دی‌اکسید نیتروژن از ۵۷ به ۲۴ میکروگرم رسید. توکیو دهه ۱۹۶۰ با آلودگی صنعتی شدید مواجه بود. قانون جبران خسارت آلودگی در ۱۹۷۳ صنایع را مکلف کرد هرگونه خسارت ناشی از آلودگی همانند پرداخت هزینه بیماران تنفسی ناشی از آلودگی هوا را مستقیم و نقداً پرداخت کنند. این قانون همراه با پایش خروجی دودکش‌ها، صنایع را به سرعت به سمت فناوری‌های پاک هدایت کرد. در کمتر از ۱۲ سال، انتشار گوگرد دی‌اکسید حدود ۸۴درصد و سرب ۹۳درصد کاهش یافت و بدین ترتیب امروزه توکیو یکی از پاک‌ترین کلانشهرهای آسیا محسوب می‌شود.

لس آنجلس از سال ۱۹۵۰ درگیر مه‌دود بود، اما با ایجاد آژانس منابع هوا (CARB) در ۱۹۶۷ و وضع استانداردهای سختگیرانه (ازجمله نصب کاتالیست‌های قدرتمند در اگزوز خودروها)، حذف بنزین سرب‌دار و اجرای تست‌های سالانه آلودگی، طی ۵۰ سال، سطح ازن را ۷۲درصد و ذرات PM۲.۵ را حدود ۶۵درصد کاهش دهد در حالی که تعداد خودروها در این شهر سه‌برابر شده بود.

● روابط عمومی: ۳۷۶۲۵۸۷ (۰۵۱)	● نمابر سردبیر: ۳۷۶۱۰۰۸۷ - ۳۷۶۸۴۰۰۴ (۰۵۱)
● سازمان آگهی‌ها: ۳۷۶۲۸۲۰۵ - ۳۷۰۰۸۸ (۰۵۱)	● فاکس: ۳۷۶۱۰۰۸۵ (۰۵۱)
● سفارشات چاپی: ۳۷۶۷۶۵۹۶ (۰۵۱)	
● چاپ مشهد: مجتمع چاپ و نشر قدس	● چاپ تهران: چاپ هرمزان تهران:
● چاپ مشترکین:	

■ خلاصه اینکه...

بگذارید سری هم به نظرات کسانی بزنیم که به جای دستی برآتش داشتن، دقیقاً وسط ماجرا و آتش هوش مصنوعی هستند. «بی‌بی‌سی» چند وقت پیش سراغ حرف‌های «سم آلتمن» مدیرعامل شرکت «اوپن‌ای‌آی» رفت. آقای آلتمن در پاسخ به خبرنگاران که از او درباره حباب داشتن یا نداشتن هوش مصنوعی پرسیده بودند، گفته است: «می‌دانم نوشتن درباره ترکیدن حباب هوش مصنوعی و سوسه‌برانگیز است. درواقع، بخش‌هایی از این حوزه هستند که به‌نظر من همین حالا هم حالتی حباب‌گونه دارند!». بی‌بی‌سی می‌نویسد: در «سیلیکون ولی» بحث درباره اینکه آیا شرکت‌های هوش مصنوعی بیش از آنچه باید ارزش‌گذاری شده‌اند یا نه؟ فوریت تازه‌ای پیدا کرده است. برخی منتقدان، چه در محافل خصوصی و چه آشکارا، می‌پرسند آیا جهش سریع ارزش شرکت‌های هوش مصنوعی تا حدی نتیجه همان چیزی نیست که خودشان آن را «مهندسی مالی» می‌نامند. به‌عبارت دیگر، نگرانی‌هایی وجود دارد که این شرکت‌ها بیش از اندازه واقعی ارزش‌گذاری شده‌اند. در هفته‌های اخیر بانک مرکزی انگلیس، صندوق بین‌المللی پول و «جیمی دایمون» مدیرعامل «جی‌پی مورگان» نسبت به شکل‌گیری حبابی در حوزه هوش مصنوعی هشدار داده‌اند. در «سیلیکون ولی» که بسیاری آن را پایتخت فناوری جهان می‌دانند، نگرانی‌ها روزه‌روز بیشتر می‌شود.

در نشست اخیر موزه تاریخ رایانه سیلیکون ولی، جری کلان، از پیشگامان کارآفرینی در حوزه هوش مصنوعی، به جمع پرشماری از حاضران گفت که در طول زندگی‌اش چهار دوره حباب را از سر گذرانده و این روزها بیش از هر زمان دیگری نگران است؛ چون حجم سرمایه‌ای که در این حوزه در گردش است، در مقایسه با دوران رونق دات‌کام بسیار بیشتر است و این بار، چیزهای بسیار بیشتری برای از دست دادن وجود دارد.

او هشدار می‌دهد: «وقتی این حباب بترکد، اوضاع به‌شدت خراب می‌شود و آسیب آن فقط متوجه فعالان حوزه هوش مصنوعی نخواهد بود. این سقوط، سایر بخش‌های اقتصاد را هم با خود پایین خواهد کشید». از آن طرف «پروفیسور آتات آدماتی» استاد مدرسه عالی کسب‌وکار استنفورد، معتقد است تلاش برای پیش‌بینی زمان شکل‌گیری حباب، با وجود کوشش‌های فراوان، اغلب بی‌نتیجه است. او می‌گوید: «تشخیص زمان شکل‌گیری حباب خیلی سخت است و معمولاً تا وقتی تترکد، نمی‌شود با اطمینان گفت درون آن بوده‌ایم». یک نکته مهم هم درباره حباب‌های سرمایه‌گذاری این است که حتی پس از ترکیدن، زیرساخت‌ها و دانش ایجاد شده، می‌تواند ارزش آفرینی کند. سرمایه‌گذاری عظیم روی دیتاسنترها، تراشه‌ها و آموزش مدل‌های هوش مصنوعی، هرچند ممکن است از نظر بازدهی کوتاه‌مدت توفانی باشد، اما زیرساختی را می‌سازد که در دهه‌های آینده قابل استفاده خواهد بود.

خلاصه اینکه اگرچه شواهدی مانند ارزش‌گذاری‌های غیرعادی، سرمایه‌گذاری‌های کلان و هزینه‌های زیرساختی بسیار بالا، خیلی از ما را به یاد حباب دات‌کام می‌اندازد، اما هنوز نمی‌توان با قطعیت گفت هوش مصنوعی یک حباب است و باید از ترکیدن آن ترسید. با وجود این، اگر سرمایه‌گذاران، شرکت‌ها و سازمان‌ها با احتیاط و نگاه بلندمدت در این مسیر حرکت نکنند، خیلی زود شاهد ترکیدن حباب هوش مصنوعی خواهیم بود که پیامدهای گسترده‌ای دارد.

قانون هوای پاک را در ۱۹۵۶ تصویب کند. اما اجرای کامل

قانون و طرح‌های مختلف مدت‌ها به طول انجامید تا تمرینش شود. مثلاً از سال ۲۰۱۹ بود که در ادامه همان قانون قدیمی، طرح جریمه خودروهای آلاینده اجرا شد که بابت هر روز تردد در شهر باید ۱۲ تا ۱۳ پوند جریمه پرداخت شود. مطالعات دانشگاه امپریال کالج نشان می‌دهد اجرای این طرح منجر به کاهش ۴۴درصدی ورود خودروهای آلاینده، کاهش ۴۸درصدی دی‌اکسید نیتروژن و ۳۰درصدی ذرات PM۲.۵ شده و تعداد مرگ‌های زودرس سالانه حدود هزاره‌ه‌۵۰۰ مورد کاهش یافته است.